

Casus 1

Je bent leerkracht van het derde leerjaar. Je wordt ook ingezet tijdens de middag om toezicht te houden in de eetzaal.

Het is je opgevallen dat er vaak kinderen met een lege brooddoos naar school komen. Het gaat altijd om dezelfde kinderen. In het begin loste je dit op met boterhammen van kinderen die genoeg gegeten hadden of met één van je eigen boterhammen. Maar je oordeelt dat je dat niet kan blijven doen. De ouders werden ook al aangesproken via het CAW. Toch betert de situatie er niet op.

Je stelt voor om wekelijks enkele broden en wat beleg aan te kopen met het geld van de school om zo kinderen met een lege brooddoos of kinderen die hun boterhammen vergeten zijn in een middagmaal te voorzien. Tijdens een personeelsvergadering lanceer je dit voorstel. Er wordt voorgesteld om het naar de volgende vergadering te verplaatsen wegens tijdsgebrek. Na de personeelsvergadering spreekt de medewerker van het secretariaat je aan.

Ze vindt niet dat de school voor boterhammen moet zorgen. De ouders moeten hier maar voor zorgen. Ze krijgen toch kindergeld, ze zijn waarschijnlijk te lui om boterhammen te smeren. Er is geen budget of tijd om dit wekelijks te voorzien.

Casus 2

Je bent leerkracht in het eerste leerjaar. Tijdens een activiteit over het thema trouwen werk je met beeldmateriaal. Je hangt 10 verschillende foto's op van huwelijken.

Je heb er aandacht voor dat er ook twee vrouwen of twee mannen op de foto's staan. Je bent zelf holebi en je wil bij je leerlingen openheid hierrond creëren. Eén van de activiteiten is dat leerlingen een huwelijk in het gemeentehuis naspelen. Silke, die twee mama's heeft, kiest ervoor om met een ander meisje te trouwen, namelijk Nabila. De leerlingen krijgen op het einde van de dag hun trouwboekje mee naar huis.

De volgende dag staat de vader van Nabila aan de schoolpoort om z'n beklag te doen.

Hij is woedend. Vrouwen horen met mannen te trouwen, niet met elkaar. Hij vindt dit een gebrek aan respect voor zijn familie en geloof. Volgens de islam kunnen homoseksuele neigingen voortkomen uit influisteringen van djinn (kwade geesten), invloed uit de media of zelfs uit menselijk gepraat dan wel direct contact. Op school moet de leerkracht dit zeker niet stimuleren.

Casus 3

Je bent leerkracht in het tweede leerjaar. Je volgde een vorming rond meertaligheid. Je leerde er o.a. dat het spreken van de thuistaal op school heel wat voordelen met zich meebrengt.

Je kreeg mee dat het spreken van de thuistaal kinderen zelfverzekerder kan maken. Het spreken van de thuistaal maakt hen ook taalvaardiger en kan als opstap naar het Nederlands dienen. Bovendien kunnen kinderen die iets niet gesnapt hebben even met elkaar in de thuistaal aftoetsen of ze de opdracht juist begrepen hebben. Het vergroot ook het welbevinden van de kinderen, en dat staat volgens jou toch wel centraal in de klas.

Voorlopig is het spreken van de thuistaal op school verboden. Je wil er verandering in brengen. Je spreekt de directeur hierover aan.

Hij is echter geen voorstander van het gebruiken van de thuistaal. Omdat de ouders van de leerlingen vaak geen of amper Nederlands spreken, vindt hij dat elke minuut op school besteed moet worden aan het leren van Nederlands.

Casus 4

Je bent leerkracht in het vierde leerjaar en hebt veel sympathie voor het kraakpand in de buurt. Het pand dat al enkele jaren leegstond heeft op die manier een nieuwe invulling gekregen.

Deze groep vrijwilligers organiseert trouwens heel wat voor de buurt. Vooral de toffe naschoolse activiteiten kan je appreciëren. De huiswerkbegeleiding, georganiseerd door jong afgestudeerden die hun intrek in het pand namen, wordt door ouders én kinderen erg gesmaakt.

Tijdens het oudercontact stel je aan de ouders van Jonas, een minder taalvaardige jongen uit je klas, voor om deel te nemen aan de huiswerkbegeleiding. Op die manier kan hij zijn taalachterstand bijwerken en dat kost hen niets. Bovendien gaat één van de goede vrienden van Jonas ook regelmatig daar.

Dit advies valt echter niet in goede aarde bij de moeder van Jonas. Ze vindt dat haar zoon helemaal niet met zulke mensen hoeft om te gaan. Ze vindt dat zij lui zijn en helemaal niet geschikt om activiteiten met kinderen te begeleiden. Haar zoon kan daar alleen maar een slechte en luie houding van oppikken. Bovendien vrees ze dat heel wat bewoners drugs gebruiken en dat dat kraakpand geen veilige omgeving is voor een kind.